

Odluka kojom se proširuje mandat Povjerenstva za reformu u oblasti obrane

Koristeći se ovlastima koje su visokome predstavniku date člankom V Aneksa 10 (Sporazum o provedbi civilnoga dijela Mirovnoga ugovora) Općega okvirnoga sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini prema kojemu je visoki predstavnik konačni autoritet u zemlji u svezi sa tumačenjem gorenarečenoga Sporazuma o provedbi civilnoga dijela Mirovnoga ugovora; i posebno uzevši u obzir članak II 1. (d) istoga Sporazuma prema kojemu visoki predstavnik “pomaže, kada visoki predstavnik to ocijeni neophodnim, u rješavanju svih problema koji se pojave u svezi s provedbom civilnoga dijela Mirovnoga ugovora”;

Pozivajući se na stavak XI.2 Zaključaka sa konferencije Vijeća za provedbu mira održane u Bonu 9. i 10. prosinca 1997. godine, u kojima je Vijeće za provedbu mira pozdravilo nakanu visokoga predstavnika da iskoristi svoj konačni autoritet u zemlji u svezi s tumačenjem Sporazuma o provedbi civilnoga dijela Mirovnoga ugovora, kako bi pomogao u iznalaženju rješenja za probleme sukladno gorenarečenim “donošenjem obvezujućih odluka, kada to ocijeni neophodnim”, o određenim pitanjima, uključujući i (prema podstavku (c) stavka XI.2) “mjere kojima se osigurava provedba Mirovnoga sporazuma na cijelome području Bosne i Hercegovine i njenih entiteta”;

Pozivajući se na članak V.5(a) Ustava Bosne i Hercegovine, u kojemu se navodi, između ostaloga, da “svaki član Predsjedništva ima, po službenoj dužnosti, ovlast za civilnu komandu nad oružanim snagama” i da “Sve oružane snage u Bosni i Hercegovini djeluju sukladno suverenitetu i teritorijalnome integritetu Bosne i Hercegovine”;

Uzimajući u obzir članak V.5(b) navedenoga Ustava, u kojemu se

navodi da “članovi Predsjedništva biraju Stalni komitet za vojna pitanja s ciljem koordiniranja aktivnosti oružanih snaga u Bosni i Hercegovini”;

Svjesni obveza Bosne i Hercegovine sukladno Kodeksu ponašanja o političko-vojnim aspektima sigurnosti Organizacije za europsku sigurnost i suradnju, uključujući i obveze koje se odnose na demokratsko političku kontrolu oružanih snaga;

Imajući na umu obveze u oblasti obrane koje su organi vlasti Bosne i Hercegovine preuzeli 28. siječnja 2003. godine u nazočstvu političkih direktora Upravnoga odbora Vijeća za provedbu mira, naročito obveze da “se provedu reforme u oblasti obrane koje će ubrzati integraciju BiH u europsku obitelj država, te zemlju kao i širi region učiniti stabilnijim u dugoročnome periodu” te da “se ojačaju one institucije na državnoj razini koje vrše civilnu komandu i kontrolu nad oružanim snagama u BiH, sukladno najvišim međunarodnim standardima”;

Svjesni činjenice da je Povjerenstvo za reformu u oblasti obrane, koje je uspostavljeno 9. svibnja 2003. godine Odlukom visokog predstavnika, intenzivno i na profesionalan način radilo kako bi izradilo Zakon o obrani BiH i izmjene i dopune na entitetske ustave koje je potom usvojila Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine, te zakonodavna tijela Federacije Bosne i Hercegovine i Republike Srpske;

Konstatirajući da je Povjerenstvo za reformu u oblasti obrane izradilo paket preporuka s ciljem izrade Zakona o vojsci u Federaciji Bosne i Hercegovine, kako bi se uvela parlamentarna demokratska kontrola nad oružanim snagama, te kako bi se te oružane snage restrukturirale i brojčano smanjile;

Uzimajući u obzir činjenicu da je Sjevernoatlantsko vijeće, na svome sastanku održanom 4. prosinca 2003. godine konstatiralo napredak koji je ostvarila Bosna i Hercegovina u svojim nastojanjima da se pridruži programu Partnerstvo za mir, te

izjavilo da “sa zadovoljstvom očekuje pozdraviti BiH u programu Partnerstvo za mir kada ispuni uvjete koje je postavio NATO savez” te apeliralo na BiH “da predvidi samit koji će se održati u Istanbulu kao realan datum do kojega može ispuniti neispunjene uvjete”;

Imajući u vidu Kominike od 11. prosinca 2003. godine u kojemu je Upravni odbor Vijeća za provedbu mira “toplo pozdravio usvajanje gotovo svih zakonodavnih preporuka Povjerenstva za reformu u oblasti obrane, na taj način otvarajući mogućnost da se BiH razmotri za članstvo u NATO-vom programu Partnerstvo za mir;

Konstatirajući nadalje da je Upravni odbor “apelirao na organe vlasti BiH da ostvare brz napredak u svezi sa svim neriješenim uvjetima za članstvo” i “što skorijim imenovanjem ministra obrane i dva doministra obrane, načelnika Zajedničkoga štaba i dva donučelnika, te zapovjednika Operativnoga zapovjedništva i dva dozapovjednika”;

Uzimajući u obzir da je Upravni odbor pozdravio te iskazao svoju široku potporu prijedlogu koji je prezentirao predsjedatelj Povjerenstva za reformu u oblasti obrane James Locher da se proširi i preusmjeri mandat Povjerenstva za reformu u oblasti obrane kako bi nadziralo provedbu preporuka koje je izradilo Povjerenstvo i to na vrijeme za samit u Istanbulu, te kako bi dalje poboljšalo koordiniranje pomoći međunarodne zajednice za reformu obrane;

Nadalje uzimajući u obzir da je u pismu visokoga predstavnika od 19. prosinca 2003. godine apelirano na Predsjedništvo BiH i Vijeće ministara “da pokažu brz i opipljiv napredak” u provedbi preporuka Povjerenstva za reformu u oblasti obrane s ciljem ispunjenja standarda koje je postavilo Sjevernoatlantsko vijeće.

Konstatirajući da će pomoć organima vlasti Bosne i Hercegovine i njenim entitetima, kao i koordiniranje između istih, biti

potrebno ako Bosna i Hercegovina želi ispuniti uvjete za program Partnerstvo za mir, te da Povjerenstvo za reformu u oblasti obrane treba nastaviti vršiti koordiniranje međunarodnih i domaćih napora koji se ulažu u oblasti reforme obrane;

Konstatirajući nadalje da sastav Povjerenstva za reformu u oblasti obrane mora odražavati nove institucionalne strukture koje su predviđene Zakonom o obrani Bosne i Hercegovine i entitetskim ustavima;

Uzevši u obzir, konstatirajući, te imajući na umu sve gorenarečeno, visoki predstavnik donosi sljedeću:

ODLUKU KOJOM SE PROŠIRUJE MANDAT

POVJERENSTVA ZA REFORMU U OBLASTI OBRANE

Članak 1.

Mandat Povjerenstva za reformu u oblasti obrane Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: "Povjerenstvo") se ovom Odlukom proširuje i uključuje pružanje pomoći Bosni i Hercegovini u svezi sa provedbom njenih preporuka, te vršenje nadzora nad ispunjavanjem standarda za program Partnerstvo za mir odobrenih od strane Sjevernoatlantskoga vijeća.

Članak 2.

Povjerenstvo će ispitati zakonske i institucionalne mjere koje su potrebne da bi se provele preporuke Povjerenstva tako što će, između ostalog:

1. Pratiti pravovremeno imenovanje osoblja u nove institucije sukladno Zakonu o obrani Bosne i Hercegovine (Službeni glasnik Bosne i Hercegovine 43/03, 29. prosinca 2003. godine); uključujući, ali se ne ograničavajući na, imenovanje ministra obrane i dva doministra obrane na državnoj razini, načelnika Zajedničkoga štaba i dva zamjenika, te zapovjednika Operativnoga zapovjedništva i dva zamjenika.

2. Pružati potporu uspostavi novih institucionalnih struktura koje će stvoriti funkcionalan i suvremen obrambeni sustav. Ovo uključuje punu uspostavu Odbora za sigurnost pri Parlamentarnoj skupštini, usvajanje Pravilnika za državno Ministarstvo obrane, Zajednički štab i Operativno zapovjedništvo, te restrukturiranje entitetskih Ministarstava obrane.

3. Vršiti nadzor nad izradom, usvajanjem i provedbom proračuna za obrambenu strukturu BiH, čime će se omogućiti pravovremena provedba preporuka Povjerenstva i standarda za program Partnerstvo za mir na razini BiH i entiteta.

4. Pružati pomoć organima vlasti BiH i entiteta u uređenju nove strukture oružanih snaga BiH, njihovom racionaliziranju na ekonomičnu razinu sukladno standardima NATO saveza i u izradi dugoročnoga financijskoga plana koji će osigurati sustav za državni i entitetski proračun za obranu i zajednički sustav upravljanja obrambenim resursima.

5. Pružati potporu organima vlasti BiH i entiteta u ostvarivanju interoperabilnosti i jednakih uvjeta služenja unutar cjelokupnih Oružanih snaga BiH, uključujući stvaranje zajedničkoga sustava za upravljanje kadrovima i ljudskim resursima.

6. Pomagati u razvijanju kompatibilnih operativnih standarda u izvršenju vojnih misija i operacija, uključujući i zajedničku politiku obuke, te program za rješavanje potreba kolektivne obuke (uključujući kako obuku osoblja i obuku jedinica tako i vježbe) sukladno standardima NATO-a.

7. Ustanoviti dodatne reforme potrebne za daljnje stabiliziranje sveukupne sigurnosne situacije, uključujući i utvrđivanje buduće reforme za prijenos vojnih potencijala na državnu razinu.

Članak 3.

Povjerenstvo će se sastojati od predsjedatelja, dopredsjedatelja, te sljedećih članova:

- i. Ministar obrane na državnoj razini;
- ii. Predsjedatelj Zajedničkoga povjerenstva za sigurnost i obranu Parlamentarne skupštine BiH;
- iii. Ministri obrane Republike Srpske i Federacije Bosne i Hercegovine.

Europska unija, Sjevernoatlantski savez (NATO) i Stabilizacijske snage (SFOR) također se pozivaju da imenuju po jednoga predstavnika u Povjerenstvo.

Predsjedatelj može imenovati nove članove u Povjerenstvo nakon što zahtjev koji se u tu svrhu podnese visokome predstavniku bude odobren.

Članak 4.

Sjedinjene Američke Države, Europska unija, Turska, kao predstavnik Organizacije islamske konferencije, i Ruska Federacija mogu imenovati po jednoga stalnoga promatrača u Povjerenstvo.

Predsjedatelj također može pozvati eksperte da pruže stručno mišljenje i dokaze na sastancima Povjerenstva, ukoliko to bude smatrao neophodnim u cilju ispunjenja mandata Povjerenstva kako je to predviđeno ovom Odlukom.

Članak 5.

Načelnik Zajedničkoga štaba BiH te vojni časnik najvišega čina u svakome od entiteta biti će savjetnici Povjerenstvu.

Europski centar za sigurnosne studije George C. Marshall će biti pozvan u Povjerenstvo imenovati člana sa statusom promatrača.

Predsjedatelj može imenovati i druge savjetnike/promatrače

kako bude ocijenio potrebnim u svrhu ispunjenja mandata Povjerenstva navedenog u ovoj Odluci.

Članak 6.

Povjerenstvo će imati predsjedatelja kojega imenuje visoki predstavnik. Direktor Odjela za sigurnost i suradnju Organizacije za europsku sigurnost i suradnju će obnašati zadaću potpredsjedatelja Povjerenstva.

Članak 7.

Predsjedatelj je odgovoran za rukovođenje radom Povjerenstva. Predsjedatelj priprema raspored rada i procedure rada, te saziva sastanke Povjerenstva, koji se mogu održavati kako to bude potrebno na lokacijama na cijelome teritoriju Bosne i Hercegovine. Neće biti potreban nikakav određen kvorum da bi se održao sastanak Povjerenstva.

Potpredsjedatelj će obnašati funkciju predsjedatelja u izočstvu predsjedatelja.

Članak 8.

Povjerenstvo će osnovati Komitet pomoćnika čija će zadaća biti koordiniranje svakodnevne potpore i pomoći Povjerenstvu u svezi sa pitanjima koja se odnose na provedbu ove Odluke.

Potpredsjedatelj Povjerenstva za reformu u oblasti obrane je predsjedatelj Komiteta pomoćnika. Doministar obrane na državnoj razini je dopredsjedatelj Komiteta pomoćnika.

Članove u Komitet pomoćnika predlaže predsjedatelj Povjerenstva za reformu u oblasti obrane, a odobrava ih Povjerenstvo.

Predsjedatelj je odgovoran za usmjeravanje rada Komiteta pomoćnika. Nije potreban nikakav određen kvorum da bi se održao sastanak Komiteta pomoćnika.

Članak 9.

Predsjedatelj Povjerenstva za reformu u oblasti obrane može zatražiti formiranje radnih podskupina kako bude ocijenio potrebnim u cilju ispunjenja mandata Povjerenstva koji se navodi u ovoj Odluci.

Članak 10.

Potrebe za pomoćnim i tehničkim osobljem za rad Povjerenstva utvrdit će se naknadno.

Članak 11.

Povjerenstvo će nastaviti sa radom do kraja 2004. godine osim ako visoki predstavnik ne odluči drugačije.

Članak 12.

Sve do imenovanja članova Povjerenstva predviđenih u članku 3. stavak 1. i) i ii) ove Odluke, Povjerenstvo će se i dalje sastajati u svom prethodnom sazivu. Nakon imenovanja prvoga člana navedenoga u članku 3. stavak 1. i) i ii) ove Odluke, navedeni član može sudjelovati u radu Povjerenstva kao punopravni član.

Članak 13.

Ova Odluka stupa na snagu odmah i bit će odmah objavljena u Službenome glasniku Bosne i Hercegovine.

Sarajevo, 3. veljače 2004. godine

Paddy Ashdown

Visoki predstavnik